

315

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 października 1958 r.

w sprawie zasad dokonywania potrąceń z rent na pokrycie kosztów utrzymania rencistów przebywających w zakładach pomocy społecznej.

Na podstawie art. 66 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz art. 27 ust. 3 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do osób, które pobierają renty na podstawie przepisów o zaopatrzeniach emerytalnych, przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych albo przepisów o przejęciu mienia na własność Państwa.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu mówi się o zakładach, rozumie się przez to zakłady pomocy społecznej oraz zakłady (ośrodki) szkolenia inwalidów.

§ 3. 1. Rencistom przebywającym w zakładach właściwy do spraw rent organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wypłacający rentę lub Biuro Rent Zagranicznych Ministerstwa Pra-

cy i Opieki Społecznej potrąca z renty na pokrycie kosztów utrzymania w tych zakładach pełny koszt utrzymania, nie więcej jednak niż 80% renty. Pozostała kwota renty, nie mniej jednak niż 50 zł, wypłacana jest renciście.

2. Przy ustalaniu wysokości potrąceń na koszty utrzymania w zakładzie — nie uwzględnia się dodatków do renty dla żony, dzieci, wnuków i rodzeństwa. Dodatki te wypłacane są w pełnej wysokości bezpośrednio tym osobom, na które zostały przyznane, lub ich opiekunom.

§ 4. Przebywający w zakładzie rencista może być całkowicie lub częściowo zwolniony od odpłatności za pobyt w zakładzie w razie stwierdzenia, że rodzina rencisty (małżonek, dzieci, rodzice, wnuki i rodzeństwo) pozostaje na jego utrzymaniu i nie posiada dostatecznych środków utrzymania, a rencista zobowiązany jest do alimentowania.

§ 5. 1. Zwolnienie od odpłatności w zakładzie następuje na wniosek rencisty, zaopiniowany przez zakład i przez właściwy do spraw pomocy społecznej organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej. Właściwość

prezydium rady narodowej ustala się według miejsca zamieszkania rodziny rencisty.

2. Zwolnienie od odpłatności za pobyt w zakładzie może nastąpić również przed przyjęciem rencisty do zakładu. W tym przypadku rencista składa wniosek o zwolnienie bezpośrednio do organu, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. Do wniosku rencisty zakład lub organ określony w § 5 obowiązany jest dołączyć:

- 1) akta osobowe rencisty — jeżeli rencista przebywa w zakładzie;
- 2) aktualny wywiad społeczny;
- 3) zgodę rencisty na wypłacanie renty do rąk rodziny, ze wskazaniem osoby, której rentę należy wypłacać.

§ 7. 1. Decyzję o zwolnieniu od odpłatności wydaje właściwy do spraw pomocy społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na podstawie opinii zakładu i organu określonego w § 5 oraz na podstawie aktualnego wywiadu o stanie majątkowym i rodzinnym rencisty. Właściwość prezydium rady narodowej ustala się według miejsca zamieszkania rodziny rencisty.

2. Decyzję o zwolnieniu od odpłatności wydaje się na określony czas, nie przekraczający jednego roku. Dalsze zwolnienie od odpłatności następuje w trybie określonym w § 5 ust. 1 i § 7 na ponowny wniosek rencisty i na podstawie aktualnego wywiadu społecznego.

§ 8. O wydaniu decyzji powiadamia się organ wypłacający rentę, zakład, zainteresowanego rencistę i jego rodzinę.

§ 9. 1. W razie całkowitego zwolnienia rencisty od odpłatności za pobyt w zakładzie — renciście wypłaca się 20% renty, a pozostałą kwotę renty — do rąk rodziny (§ 4).

2. W razie częściowego zwolnienia rencisty od odpłatności — renciście wypłaca się 20% renty. Pozostałą kwotę renty zmniejszoną o kwotę odpłatności za pobyt w zakładzie wypłaca się do rąk rodziny.

§ 10. 1. Rencistom opuszczającym zakład na stałe lub czasowo na okres dłuższy niż 2 tygodnie za zgodą kierownika zakładu — wypłaca się rentę w pełnej wysokości za okres od następnego dnia po opuszczeniu zakładu.

2. Wypłata renty w pełnej wysokości następuje na podstawie zaświadczenia wydanego przez zakład, stwierdzającego datę opuszczenia zakładu oraz okres pozostawania rencisty poza zakładem.

§ 11. Przepisom niniejszego rozporządzenia nie podlegają renciści przebywający w tych zakładach pomocy społecznej, których wydatki nie są pokrywane w całości z budżetu Państwa lub ze środków finansowych przedsiębiorstw państwowych.

§ 12. Decyzje w sprawach zwolnień od odpłatności za pobyt w zakładach wydane na podstawie dotychczasowych przepisów tracą moc z dniem 1 lipca 1959 r., o ile nie zostały wydane na czas krótszy. Ponowne zwolnienie od odpłatności może nastąpić w trybie i na zasadach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. A. Firganek